

5784 - Pinchas - Verschil Maken

Het is een duidelijke wens van onze loeach dat Parasjat Pinchas na de vastendag van 17 Tammoez en dus in de periode die wij "de drie weken" noemen, wordt gelezen.

Dat die wens bestaat, zien we al daaraan dat volgende week twee parsjot bij elkaar komen, terwijl dat dus niet had gehoeven.

De haftara van vandaag is dan ook die van de "drie weken", die staat bij de parasja van volgende week terwijl de haftara van deze parasja bijna nooit wordt gelezen.

Met andere woorden: deze parasja wordt als het ware bij al het andere wat we lezen rond 9 Aw getrokken.

Waarom?

Uiteraard kunnen we spreken over de moesaf offers die allemaal in deze parasja staan. En het gemis aan die offers, aan die tempeldienst en aan de tempel is natuurlijk het onderwerp van deze tijd van het jaar.

Maar er is meer.

De parasja begint met de beloning die Pinchas ontvangt voor zijn heldendaad.

Aan het einde van de parasja van vorige week (Balak 25: 6-8) vertelt de Tora hoe sommige mannen van ons volk zich volstrekt zedeloos gedroegen met meisjes van de omringende volkeren en alsof dat nog niet genoeg was, vond een van hen het nodig om dit gedrag ten toon te spreiden tegenover de grootste leiders van ons volk. Pinchas, die daar ook bij was, greep in en doodde hen.

De beloning komt vooral voort uit het feit dat hij als enige de juiste actie ondernam, hoe moeilijk ook, terwijl alle anderen waaronder zelfs Mosjé en Aharon als aan de grond genagelt bleven staan bij zoveel brutaliteit en banaliteit

Waaruit bestond de beloning van Pinchas? Onder andere dat alle Hogepriesters, Kohané gadol, van ons volk van hem afstamden.

Een beloning die in direct verband staat met de Bet Hamikdasj en haar dienst.

Dit leert ons een belangrijke les over hoe wij deze periode goed kunnen gebruiken.

Uiteraard dienen wij ons te houden aan alle voorschriften zoals die in de (Kitzoer) Sjoelchan Aroeg staan. Maar daarnaast is het ook een tijd om na te denken wat het galoet voor mij betekent. En wat ik eraan kan bijdragen dat dit galoet tot een einde komt.

Want, en dat is de les van Pinchas, de daden van één mens kunnen zo groot zijn dat de loop van de wereldgeschiedenis verandert. Ten goede, zoals bij Pinchas, of ten slechte zoals bij de gastheer van Kamtza en Bar Kamtza.

De Talmoed (T.B. Gittin 55B) vertelt het verhaal van de feestmaaltijd die door een van de belangrijkste mannen van Jeruzalem werd aangericht, tijdens de Romeinse onderdrukking. Een van de genodigden was Kamtza, een goede vriend van de gastheer. Maar door een foutje van de bedienden werd Bar Kamtza uitgenodigd. En dat was nu juist een vijand van de gastheer.

Toen de gastheer Bar Kamtza zag binnenkomen ontstak hij in woede en verordonneerde hem eruit te laten zetten.

Bar Kamtza voelde dat als een grote belediging en probeerde dat te voorkomen. Dat mocht niet baten. Toen Bar Kamtza zag hoe slecht hij behandeld werd en zich realiseerde dat de belangrijkste mannen van de stad daarbij aanwezig waren, liep hij naar de Romeinse overheerser en verrade zijn vijanden.

Dit wordt gezien als het begin van de verwoesting van de stad.

Eén man. Dat kan iedereen zijn. Ook ik!

Laten we deze "drie weken" gebruiken om ons te realiseren dat we in een diep galoet zijn. De wereld om ons heen maakt het ons wat dat betreft erg makkelijk helaas de laatste maanden. En laten wij dan zoeken naar die juiste stappen die "Ik" kan doen om het verschil te maken. Zodat Hasjem, Die dit alles ziet, ons uit ons Galoet zal bevrijden en ons mee zal nemen op weg naar Jeroesjalim en de Beth Hamikdasj.

Bimhéra Bejaménoe